

at tro, at vi havde faaet en saadan Debat allerede for et Par Aar siden, om vi Rigsdagsmænd, hvem disse Egnes Befolkning særlig henvender sig til om at forelægge Lovforslag, ikke Gang paa Gang havde holdt igen, fordi vi ansaa det for ubetimeligt paa det paagældende Tidspunkt at røre ved Jernbanespørgsmaal. Jeg skal indrømme, at hvis det skulde være gaaet alene efter mit Hoved, var der heller ikke kommet Lovforslag frem i Aar, men Presset udefra kan til sidst blive saa stærkt, at vi Folkerepræsentanter ere nødte til at give efter. Forholdet er altsaa, at det, der foreligger her til Forhandling, er ikke noget, vi finde paa, men det er Udtryk for en meget stærk Trang i visse Egne af Landet, som før eller senere giver sig Udslag paa en eller anden Maade, og som Rigsdagen før eller senere formentlig vil komme til at tage noget Hensyn til.

Det andet Forslag, med Hensyn til hvilket jeg er Medforslagsstiller, drejer sig om en Sidebane, kan man sige, til Funder-Bramminge-Banen, nemlig en Bane fra Agerbæk til Esbjerg. Jeg kan henholde mig til den Motivering, som blev given af det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), jeg kan endog tilføje, at der efter min Mening kan gives adskillig flere Grunde for Anlægget af denne Bane, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, saa meget mere som denne Sag, efter hvad jeg kan skønne, egentlig ikke ligger for til Afgørelse, hvad jeg heller ikke havde ventet. Jeg forstaar Regeringens og navnlig den højtærede Trafikministers Stilling til dette og de andre Forslag, men muligvis kan det ikke vare saa længe, inden navnlig de økonomiske Forhold ikke ere i den Grad en Hindring, som de ere nu, og saa haaber jeg, at vi kunne tales ved igen.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) syntes mig ved sin Omtale af dette Lovforslag at vise, at han ikke rigtigt kendte, hvad det drejer sig om i disse Egne. Jeg husker meget godt, at det ærede Medlem var Medlem af Jernbaneudvalget i 1907—08 og ogsaa var Medlem af den Kommission, hvis Betænkning var Grundlag for det Lovforslag, som blev fremlagt i Rigsdagen og til sidst i det væsentligste blev til Lov. Det ærede Medlem fremsatte en hel Del Udtalelser om denne Linie til Esbjerg og om Funder-Bramminge-Banen og sagde, at det aldrig hverken i Kommissionen eller andetsteds havde været Tanken, at denne Bane skulde være en gennemgaaende Trafikbane, og

navnlig ikke, at den skulde være en Eksportbane, men den skulde være en Bane til Ophjælpning af de Egne i Jylland, som den skar igennem. Det ærede Medlem sagde ifølge Fortrykket i Slutningen af sin Tale følgende: „Der var den Gang ingen, der tænkte paa, at denne Bane skulde pege mod Esbjerg, enten som Eksport- eller Importbane“. Jeg ved ikke, hvad den Bane egentlig skulde være, hvis den ikke fremfor alt skulde være en Eksportbane, ogsaa en Importbane, men navnlig en Eksportbane, specielt for de Egne, den gaar igennem, men ogsaa for den store Del af Jylland Nord og Øst for Funder. Det er en Selvfølge, at den i fremtrædende Grad vil blive en Eksportbane, som navnlig fragter Landbrugsprodukter dels fra de Egne af Jylland, som den gaar igennem, og dels fra dem, som ligge bag den, til Udførselshavnen Esbjerg. Hvorvidt det ærede Medlem eller den Kommission, han i sin Tid var Medlem af, har haft Øje herfor, skal jeg ikke kunne sige, men at vi, i det mindste nogle af os, her i Rigsdagen have haft Øje derfor, er sikkert nok.

Jeg stillede i Samlingen 1907—08 Forslag om at lade Banen gaa til Esbjerg med en Sidebane fra Agerbæk til Bramminge. Og det er min Mening den Dag i Dag, at det er den rigtige Maade at bygge den Bane paa. Der vil ikke komme mange Mennesker med denne Bane, de have andre Steder at tage til end til Esbjerg. Der kan nok komme nogle Passagerer, men det vil ikke i fremtrædende Grad — i hvert Fald ikke i lange Tider — blive en Passagerbane, det vil først og fremmest blive en Godsbane. Det er det, der gør den saa nødvendig for disse Egne af Jylland, hvorigennem den skal passere. Naar der her er Tale om, hvor stor Forskel der er paa Vejlængden, enten man gaar over Bramminge eller ikke, kan jeg ikke sige det bestemt, det er ikke under 1 Mils Vej, men sikkert er det, at naar enhver Vognladning, der kommer fra det store Opland, der her er Tale om, og skal til Udførselshavnen ved Esbjerg, skal føres forbi Bramminge, spildes derved Tid og Penge, hvad vi saa meget som muligt skulle undgaa. Der er andre Ting, som jeg ikke skal nævne her, da Sagen ikke ligger for i den Forstand, at den nu skal afgøres, der gøre, at vi komme før eller senere til at bygge en Linie fra Agerbæk til Esbjerg af Hensyn til det Opland, Banen skal passere, men ogsaa af Hensyn til Esbjerg By, navnlig naar den bliver noget større end nu, den er jo temmelig stærkt